

Zn. SPR-3551/10-11

ROZHODNUTÍ

Úřad pro ochranu osobních údajů, jako příslušný správní orgán podle § 10 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, § 2 odst. 2 a § 46 odst. 4 zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, rozhodl dne 9. září 2010 takto:

Je prokázáno, že účastník řízení: společnost PROFI-CZ, spol. s r. o., se sídlem Plovární 1, 301 00 Plzeň, IČ: 26347881, nejméně ke dni zahájení tohoto správního řízení zpracovával a zveřejnil po dobu půl roku na internetové adrese <http://www.vymahamedluhy.cz/burza.htm> pod nadpisem Vymáhání pohledávek osobní údaje 631 osob v rozsahu jméno, příjmení, adresa, právní titul pohledávky, částka a časové omezení nabídky,

čímž porušil povinnost stanovenou v § 5 odst. 2 zákona č. 101/2000 Sb., tedy povinnost zpracovávat osobní údaje se souhlasem subjektů údajů a bez tohoto souhlasu pouze na základě § 5 odst. 2 písm. a) až g) tohoto zákona,

a tím spáchal správní delikt podle § 45 odst. 1 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb., neboť zpracovával osobní údaje bez souhlasu subjektů údajů mimo případy uvedené v zákoně,

za což se mu v souladu s § 45 odst. 3 zákona č. 101/2000 Sb. ukládá

pokuta ve výši 100.000 Kč
(slovy sto tisíc korun českých)

a dále podle § 79 odst. 5 správního řádu povinnost nahradit **náklady řízení ve výši 1.000 Kč,**

obojí splatné do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí bezhotovostním převodem na účet vedený u ČNB, č. ú. 3754-5825001/0710, variabilní symbol IČ účastníka řízení, konstantní symbol 1148.

Odůvodnění

Správní řízení pro podezření ze spáchání správního deliktu podle § 45 odst. 1 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb. v souvislosti se zveřejněním osobních údajů dlužníků bylo zahájeno oznámením Úřadu pro ochranu osobních údajů, které bylo účastníkovi řízení, společnosti PROFI-CZ, spol. s r. o., doručeno fikcí dne 12. července 2010. V oznámení o zahájení správního řízení byl účastník řízení současně vyzván k předložení souhlasu subjektů údajů (dlužníků) uvedených na webové stránce <http://www.vymahamedluhy.cz/burza.htm>. Podkladem pro zahájení řízení byl podnět Kamila Antla a Jany Jandové ze dne 23. května 2010.

Při ověřování uvedeného podnětu správní orgán zjistil, že na webové stránce <http://www.vymahamedluhy.cz/burza.htm> jsou pod nadpisem Vymáhání pohledávek uvedeny osobní údaje celkem nejméně 1.505 osob v rozsahu jméno, příjmení, adresa, právní titul pohledávky, částka a časové omezení nabídky.

Účastník řízení podáním, které bylo správnímu orgánu doručeno dne 11. srpna 2010, zaslal vyjádření k předmětu řízení. Uvedl v něm, že okamžitě po zaregistrování problému zamezil přístupu k informacím, jejichž zveřejnění je mu vytýkáno. Na internetových stránkách uvedených v oznámení o zahájení správního řízení se vyskytovaly údaje, které se týkají zejména fyzických osob podnikatelů a právnických osob. Údaje těchto subjektů lze dohledat ve velmi podobném i podrobnějším rozsahu ve veřejnosti přístupných databázích, jakými jsou obchodní rejstřík, živnostenský rejstřík apod. Zveřejnění těchto údajů nebylo podle účastníka řízení pouhým rozmarem, ale jde o údaje, které se týkají osob dlužníků, jejichž závazky účastník řízení odkoupil od věřitelů těchto dlužníků. Údaje, které byly zveřejněny, se vždy týkají pouze konkrétních osob. Doplnující zveřejněné údaje týkající se závazků těchto dlužníků jsou vždy charakteru rozhodnutí soudu (platební rozkazy apod.), či směnky, kdy jde zpravidla o poslední možnost, kdy se účastník řízení snaží rozumným a dalo by se říci smírným způsobem řešit pohledávky věřitelů s tím, že zveřejnění výše dluhu může dlužníka přesvědčit k zaplacení. Zveřejnění těchto údajů má hlavní cíl upozornit na to, že dané osoby dohledatelné v jiných veřejných rejstřících mají špatnou platební morálku, nejsou dobrým obchodním partnerem a případné obchodování s nimi může způsobit např. druhotnou platební neschopnost apod. Účastník řízení dále zdůraznil, že předmětné webové stránky mají velice malou návštěvnost a za půl roku provozu těchto stránek se přístup pohybuje v množství okolo 50 osob měsíčně. Účastník řízení dále správní orgán požádal shovívavost při hodnocení jeho provinění z výše uvedených důvodů, zejména vzhledem k malému počtu přístupů na tyto stránky, a tedy na nízkou nebezpečnost jeho jednání vyplývajícího z neznalosti, nikoli z úmyslu porušovat právní povinnosti. Zdůraznil, že svým jednáním nechtěl nikoho poškodit a zablokoval přístup k seznamu údajů ihned, jak se o vlastním porušení povinnosti dozvěděl. Poukázal na to, že podobných stránek či burz pohledávek existují desítky. Na závěr svého vyjádření účastník řízení požádal správní orgán o shovívavost při stanovení výše sankce.

Dne 27. srpna 2010 bylo správnímu orgánu doručeno druhé, doplňující vyjádření účastníka řízení. Uvedl v něm, že lze v jeho případě uvažovat o aplikaci ustanovení § 5 odst. 2 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb., tedy že ze strany účastníka řízení bylo zveřejnění těchto údajů nezbytné pro ochranu jeho práv a právem chráněných zájmů, příjemců (tedy dalších případných věřitelů) nebo jiné dotčené osoby. Rovněž takové zpracování osobních údajů nikdy nebylo v rozporu s právem subjektu údajů na ochranu jeho soukromého a osobního života, který tímto nebyl nikterak narušen. Dále účastník řízení uvedl, že jelikož se na uvedených internetových stránkách vyskytovali údaje zejména o fyzických osobách podnikajících a právnických osobách, tedy údaje, které lze dohledat ve velmi podobném rozsahu ve veřejně přístupných databázích, jakými jsou obchodní či živnostenský rejstřík, tak se v převážné míře nejednalo o subjekty osobních údajů, jak je uvedeno v § 4 písm. d) zákona č. 101/2000 Sb. Fyzických osob nepodnikatelů zde bylo cca 631. Rovněž účastník řízení poukázal na skutečnost, že se nejednalo v žádném případě o tzv. citlivé údaje ve smyslu § 4 písm. b) zákona č. 101/2000 Sb. Závěrem účastník řízení požádal, aby při rozhodování o výši pokuty bylo přihlédnuto k malé závažnosti, způsobu, době trvání a následkům protiprávního jednání a k okolnostem, za nichž bylo jednání spácháno. V případě uložení pokuty v řádech statisíců, jednalo by se o rozhodnutí likvidační, navíc účastník řízení uvedl, že zaměstnává 22 zaměstnanců, jejichž propuštění by pro ně mělo zásadní následky.

K předmětu řízení lze konstatovat, že údaje o fyzické osobě v rozsahu jméno, příjmení, adresa bydliště, právní titul pohledávky a částka, jsou nepochybně osobními údaji ve smyslu § 4 písm. a) zákona č. 101/2000 Sb., neboť se týkají určeného resp. určitelného subjektu údajů. Účastník řízení zároveň stanovil účel (zveřejnění vymáhaných pohledávek za účelem jejich prodeje a informování dalších případných věřitelů) a prostředky zpracování a je tedy ve smyslu § 4 písm. j) zákona č. 101/2000 Sb. správcem osobních údajů; jako správce je povinen plnit všechny povinnosti vyplývající ze zákona č. 101/2000 Sb.

Pro každé zpracování osobních údajů musí mít správce právní titul, kterým může být souhlas subjektů údajů nebo splnění některé z výjimek stanovených v § 5 odst. 2 písm. a) až g) zákona č. 101/2000 Sb. Ve smyslu § 5 odst. 4 zákona č. 101/2000 Sb. musí být subjekt údajů informován o tom, pro jaký účel zpracování a k jakým osobním údajům je souhlas dáván, jakému správci a na jaké období; souhlas subjektu údajů se zpracováním osobních údajů musí být správce schopen prokázat po celou dobu zpracování. Jelikož účastník řízení ani přes výzvu správního orgánu nedoložil souhlasy subjektů údajů se zveřejněním jejich osobních údajů a navíc ve svém vyjádření tuto skutečnost žádným způsobem nerozporoval, je zjevné že k zpracování osobních údajů došlo bez souhlasu subjektů údajů.

Správní orgán se proto dále zabýval otázkou, zda je za stanoveným účelem možné zpracovávat osobní údaje bez souhlasu subjektu údajů, tj. na základě některé z výjimek stanovených v § 5 odst. 2 písm. a) až g) zákona č. 101/2000 Sb. V případě účastníka řízení bylo možné uvažovat o aplikaci ustanovení § 5 odst. 2 písm. e)

zákona č. 101/2000 Sb. Ovšem v tomto případě je nutné konstatovat, že skutečnost, že je subjekt údajů dlužníkem, ještě nezakládá oprávnění zveřejnit jeho osobní údaje bez jeho souhlasu, pouze s ohledem na ochranu zájmů věřitele nebo dalších dotčených osob. Při aplikaci celého ustanovení dané výjimky, je nutno vyvažovat zájem na tom, aby další potenciální věřitelé, byli informováni, že je daný subjekt údajů dlužníkem, s jeho právem na ochranu soukromého a osobního života. Takové jednání považuje správní orgán za nátlakové, jelikož porušuje i další ustanovení článku 10 Listiny základních práv a svobod. Zveřejňování osobních údajů v souvislosti se vznikem pohledávek je nepřípustným zasahováním do soukromí osob, neboť zpřístupněním takového údaje, který byl získán na základě soukromoprávního vztahu, může dojít k poškození dobrého jména takové osoby v mnoha dalších vztazích, a to jak soukromoprávních, tak i veřejnoprávních. Na základě toho lze konstatovat, že nelze na jednání účastníka řízení aplikovat ustanovení § 5 odst. 2 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb.

Správní orgán považuje skutkové zjištění za dostatečné a na základě výše uvedeného považuje za prokázané, že účastník řízení porušil popsáním jednáním povinnost stanovenou v § 5 odst. 2 zákona č. 101/2000 Sb., tedy povinnost zpracovávat osobní údaje se souhlasem subjektů údajů a bez tohoto souhlasu pouze na základě § 5 odst. 2 písm. a) až g) tohoto zákona.

Při stanovení výše sankce bylo přihlédnuto ke skutečnosti, že bylo prokázáno neoprávněné zpracování prokázáno u 631 subjektů údajů, naproti původnímu počtu 1.505 osob, jelikož se ve zbylé většině případů jednalo o právnické osoby, nebo fyzické osoby podnikající, a také k rozsahu zveřejněných osobních údajů. Dále správní orgán přihlédl ke skutečnosti, že osobní údaje mohly být prostřednictvím internetových stránek zpřístupněny širokému okruhu osob, přičemž přihlédl také k frekvenci návštěv na uvedených internetových stránkách doloženou účastníkem řízení. Za přitěžující okolnost považuje správní orgán to, že zveřejnění osobních údajů dlužníků, lze považovat za citelný zásah do jejich soukromí. Po souhrnném zhodnocení výše uvedených okolností případu, uložil správní orgán sankci v dolní polovině zákonné sazby.

Při rozhodnutí o uložení povinnosti uhradit náklady řízení správní orgán vycházel z ustanovení § 79 odst. 5 správního řádu, který správnímu orgánu ukládá povinnost uložit paušální částkou náhradu nákladů řízení účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, a z § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, kterou se stanoví paušální částka nákladů správního řízení ve výši 1.000 Kč.

S ohledem na výše uvedené, bylo rozhodnuto, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení: V souladu s § 152 odst. 1 správního řádu lze u odboru správních činností proti tomuto rozhodnutí podat ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení rozhodnutí rozklad předsedovi Úřadu pro ochranu osobních údajů.

Rozhodnutí je doručeno dnem převzetí stejnopisu, nejpozději ale desátým dnem od jeho uložení na poště. V případě doručování do datové schránky je dnem doručení okamžik přihlášení oprávněné osoby do datové schránky, nejpozději ale desátý den ode dne dodání rozhodnutí do datové schránky.

Praha, 9. září 2010

otisk
úředního
razítka

Daniel Pospíšil
ředitel odboru správních činností